

Рейковий зменшить кількість рейсів

Упродовж грудня-лютого виручка від продажу квитків на право проїзду в рейковому автобусі за напрямком Сихів–станція Львів–Підзамче і зворотню становила 53687 гривень, а збитки за цей же період (експлуатаційні витрати мінус виручка) склали 679123 гривні. Якщо ж додати ще цифри березня, то з упевненістю можна буде сказати, що втрати залізниці від перевезення пасажирів рейковим автобусом у Львові перевищили 900 тис. гривень.

З метою зменшення збитків і для раціонального використання паливно-енергетичних ресурсів прийнято рішення з 10 квітня цього року відмінити курсування таких малозаселених рейсів рейкового автобуса: №871/872 Підзамче–Сихів 12.02 год – 12.56 год, №873/874 Сихів–Підзамче 13.16 год – 14.02 год, №875 Підзамче – Львів 14.14 год – 14.27 год, №885 Підзамче – Львів 22.05 год – 22.21 год.

З 10 квітня буде обмежено курсування поїзда №869/870 Сихів – Підзамче до станції Львів відправленням зі станції Сихів об 11.00 год, прибуттям до станції Львів об 11.29 год, №883/884 Сихів – Підзамче до станції Львів відправленням зі станції Сихів о 21.08 год, прибуттям до станції Львів о 21.35 год.

Про всі зміни у графіку руху рейкового автобуса пасажирів можуть дізнатися за довідковими номерами (032) 226-20-68 та 226-15-95.

Суд ухвалив справедливе рішення

За інформацією помічника начальника залізниці з економіки Юрія Саноцького, наприкінці минулого року Львівський адміністративний суд, розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом ДТГО “Львівська залізниця” з приводу неправомірного припису та дій Ужгородської транспортної прокуратури Закарпатської області, своєю постановою ухвалив рішення на користь Львівської залізниці.

Ця історія бере початок 26 листопада 2008 року. Тоді Ужгородський транспортний прокурор виніс припис №1521 на адресу начальника ВП “Станція Мукачево” про усунення порушень Закону України “Про залізничний транспорт” у частині гарантування безпеки руху та охорони праці, у якому серед іншого вимагалось закрити під’їзну колію, яку експлуатує одне з комерційних підприємств, до усунення зазначених у приписі порушень, привівши їх до вимог п.2.11.8 Інструкції з устрою та утримання залізниць України. З’ясувалося, що нормативного документа (йдеться про згадану вище інструкцію), на який посилається прокурор, взагалі не існує і ніколи не існувало.

Крім того, предметом судового розгляду стали вимоги про надання інформації та документів, надіслані Ужгородським транспортним прокурором на адресу відокремлених підрозділів залізниці Закарпатського регіону. Ці вимоги були аргументовані проведенням щомісячних перевірок додержання піднаглядними підприємствами залізничного транспорту вимоги законодавства про працю та зайнятість населення, а також перевірок додержання піднаглядними підприємствами залізничного, трубопровідного, автомобільного транспорту вимог законодавства про власність, у тому числі, щодо законності надання в оренду, відчуження майна, проведення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти. Залізниця оскаржила ці вимоги, посилаючись на п.п.1 п.15.3 наказу Генеральної прокуратури України від 19 вересня 2005 року №1 “Про організацію роботи і управління в органах прокуратури України”, згідно з яким органам прокуратури заборонено встановлювати підпорядкованим прокурорам обов’язкову тематику і періодичність складання документів аналітичного спрямування. Крім того, відповідно до абз.6 наказу Генеральної прокуратури України від 19 вересня 2005 року №3гн “Про організацію прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів щодо захисту прав і свобод громадян, державних та публічних інтересів”, прокурорські перевірки проводяться за заявами та іншими повідомленнями, у тому числі в засобах

масової інформації, про порушення законів, матеріалами контролюючих або правоохоронних органів, а також із власної ініціативи за наявності даних про порушення закону, зокрема, за результатами вивчення статистичних та оперативних даних, аналітичних досліджень, кримінальних, цивільних, господарських, адміністративних справ. Однак у жодній вимозі Ужгородської транспортної прокуратури інформації про будь-які наявні порушення законодавства з боку залізниці та її відокремлених підрозділів нема. Ця позиція залізниці була викладена у листах на адресу відповідача (Ужгородської транспортної прокуратури Закарпатської області – ред.) від 17 березня та 14 квітня 2009 року. Незважаючи на аргументовану позицію залізниці, у відповідь позивач (ДТГО “Львівська залізниця” – ред.) отримав лист від 21 квітня 2009 року, до якого було долучено повістки про виклик до Ужгородської транспортної прокуратури окремих посадових осіб залізниці.

З огляду на безперспективність цієї паперової перепасовки, Львівська залізниця звернулася за справедливим вирішенням цієї суперечки до суду, який, зокрема, встановив: “усунення позивачем порушень шляхом приведення до вимог п.2.11.8 неіснуючої Інструкції є неможливим, тобто прокурором не вказано, як саме усунути порушення закону”; “відповідачу у відповідності до норм наказу Генеральної прокуратури “Про сферу та особливості організації діяльності органів прокуратури на транспорті” №3/3гн від 19.09.2005 р., слід було надсилати вимоги про надання інформації та документів безпосередньо керівнику ДТГО “Львівська залізниця” Мостовому М. В., а не керівникам відокремлених підрозділів позивача, які не мають статусу юридичної особи”; і врешті “як вбачається з п.1.2 наказу Генеральної прокуратури “Про сферу та особливості організації діяльності органів прокуратури на транспорті” №3/3гн від 19.09.2005 р., з метою забезпечення наглядової та іншої прокурорської діяльності органів прокуратури на залізничному, водному, повітряному, автомобільному транспорті, а також на магістральному трубопровідному транспорті та розмежування їх компетенції з територіальними прокуратурами, керуючись ст. 15 Закону України “Про прокуратуру”, наказано організувати та здійснювати вказану діяльність у межах відповідної території за адміністративно-територіальним устроєм, а тому суд вважає, що виклик посадових осіб ДТГО “Львівська залізниця” слід було здійснювати прокуратурою, на території якої знаходиться ДТГО “Львівська залізниця” (м. Львів, вул. Гоголя, 1), а саме прокуратурою, юрисдикція якої поширюється на м. Львів”.

Таким чином, виходячи з вищевказаного, суд вважає, що позов ДТГО “Львівська залізниця” до Ужгородської транспортної прокуратури Закарпатської області слід задоволити.

У відповідь на зауваження начальника поїзда

Хуліганський випадок, який трапився 25 березня 2010 року о 21 годині 20 хвилин на третьому пероні Львівського вокзалу важко збагнути з точки зору здорового глузду: на зауваження начальника поїзда №604 сполученням Львів–Чернівці Андрія О. не розпивати спиртні напої та не висловлюватись нецензурними словами, один із проводяючих відреагував украй агресивно і завдав залізничнику удару пляшкою від пива, травмувавши голову та обличчя.

Працівники медичного пункту на Львівському вокзалі надали потерпілому першу невідкладну допомогу, а швидка доставила його в нейрохірургічне відділення Клінічної лікарні залізниці. Як розповів завідувач відділення Євген Гретченко, у пацієнта закрита черепно-мозкова травма, струс головного мозку від удару пляшкою по голові та поріз на обличчі на відстані сантиметра від ока. На щастя, око не трав-

моване. Потерпілому зашили рану атравматичними голками. Черговий хірург виконав цю роботу добре. Хворого детально обстежили. Йому призначено відповідне лікування. Чи потрібна пластична операція – зараз говорити ще рано.

Потерпілий начальник поїзда Андрій О. з прикрістю згадає цей вечір, коли хуліган завдав шкоди його здоров’ю, адже разом із фізичною травмою, одним, як то кажуть махом, були перекреслені його особисті та сімейні плани. Після повернення з рейсу його чекали вихідні, а отже робота по-господарству: перед Великодніми святами на селі чимало роботи. А ще повідомлення про травму дуже схвилювало його дружину, яка чекає первістка. До речі, побрались молодята в серпні минулого року. Познайомились на роботі, адже дружина Андрія – провідниця.

Андрій закінчив профтехучилище, працював у пасажирському вагонному депо Львів. Потім перевівся у пасажирське вагонне депо Чернівці, ближче до рідної домівки, адже родом з Івано-Франківщини. У свої 26 років Андрій заочно вчиться на п’ятому курсі ДНУЗТ.

Як повідомила помічник начальника зі зв’язків із засобами масової інформації лінійного відділу на станції Львів УМВС України на Львівській залізниці, підпол-

ковник міліції Тетяна Прилепська, особу зловмисника встановлено. Ведеться розслідування.

Орися ТЕСЛЮК